

МВС України
Харківській національній університет внутрішніх справ
Факультет №1 (з підготовки слідчих)
Кафедра кримінального процесу та організації досудового слідства

**«НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ»**

МАТЕРІАЛИ
науково-практичного семінару

м. Харків, 10 березня 2020 р.

Харків 2020

УДК 343.1(477)

ББК 7.9(4УКР) 311 я 43

Н 27

Друкується згідно з рішенням оргкомітету і протоколу кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету №1 від 10.03.2020, протокол №3

ОРГКОМІТЕТ СЕМІНАРУ

Голова – декан факультету №1 Харківського національного університету внутрішніх справ, полковник поліції **Музичук Олександр Миколайович**.

Заступник голови – завідувач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 **Юхно Олександр Олександрович**.

Секретар – викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету №1 Харківського національного університету внутрішніх справ, майор поліції **Заворіна Олена Петрівна**.

Члени оргкомітету:

доктор юридичних наук, доцент, т.в.о. начальника відділу організації наукової роботи Чумак В.В.;

професор кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 полковник поліції Глобенко Г.І.;

доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 капітан поліції Абламський С.Є.;

доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 підполковник поліції Чича Р.П.;

доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 майор поліції Фоміна Т.Г.;

доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 майор поліції Рось А.В.;

доцент кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 підполковник поліції Мартовицька О.В.

Н27

Напрями реформування кримінального процесуального законодавства в Україні : зб. матеріалів науково-практичного семінару (м. Харків, 10 березня 2020 р.) / МВС України; Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків. 2020. 148 с. (Серія «Бібліотека слідчого і детектива : проблеми кримінального процесу»).

У збірнику знайшли відображення наукові розробки науково-педагогічних працівників, практичних працівників правоохоронних органів і суду та починаючих науковців і членів наукового гуртка з напрямів реформування і удосконалення кримінального процесуального законодавства в Україні. Збірник буде цікавим науковцям, правоохоронцям практикам, ад'юнктам, аспірантам, курсантам, студентам, слухачам і гуртківцям навчальних закладів юридичної спрямованості.

Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори.

УДК 343.1(477)

ЗМІСТ

Леонід Володимирович МОГІЛЕВСЬКИЙ ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ СЛІДЧИХ І ДІЗНАВАЧІВ.....	7
Олександр Маркович БАНДУРКА ЗАКОНОДАВЧІ ТА ПРИКЛАДНІ ПИТАННЯ ПОДАЛЬШОГО РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	10
Сергій Анатолійович ЧИЖ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЧА У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ.....	13
Олександр Миколайович МУЗИЧУК СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ, СВОБОД ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ОСОБИ (НА ПРИКЛАДІ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ)	17
Олександр Олександрович Юхно ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	20
Вікторія Вікторівна АБЛАМСЬКА АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ	24
Сергій Євгенович АБЛАМСЬКИЙ ПОРУШЕННЯ ПРОЦЕДУРНИХ ВИМОГ ЗАКОНУ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ ЯК КРИТЕРІЙ НЕДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	27
Анна-Марія Юріївна АНГЕЛЕНЮК ОКРЕМІ АСПЕКТИ НАЛЕЖНОСТІ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	30
Олеся Ігорівна АРСЕНІ ПРОБЛЕМАТИКА ОБЛІКУ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ У СИСТЕМІ ЄДИНОГО РЕЄСТРУ ДОСУДОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ ТА КОНТРОЛЬ ПРОКУРОРА	33
Вадим Миколайович БАБАКІН ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОТРИМАННЯ ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО КРИМІНАЛЬНІ	

**ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ МОЛОДЦЮ ПРИ
ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ..... 36**

Людмила Володимирівна ГАВРИЛЮК

Алла Василівна ПОНОМАРЕНКО

**СПРОЩЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ОКРЕМИХ
КАТЕГОРІЙ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЯК ОДИН ІЗ
НАПРЯМІВ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ
УКРАЇНИ 39**

Геннадій Іванович ГЛОБЕНКО

**ДО ПИТАНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНЬОГО ВІД
КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ
ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ 42**

Олександра Володимирівна ГОРЛОВА

**ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОСОБИ
ЩОДО ЯКОЇ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ
ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ 44**

Валентина Георгіївна ДРОЗД

**ВИЗНАННЯ ВИСНОВКУ ЕКСПЕРТА НЕДОПУСТИМИМ
ДОКАЗОМ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: СУДОВА
ПРАКТИКА 48**

Олена Олександрівна ЖУРАВЕЛЬ

**ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ ФУНКЦІЙ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ В
ЗАКОНОДАВСТВІ ОКРЕМИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН..... 51**

Олександр Олександрович ЗАГУМЕННИЙ

**ПОНЯТТЯ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ТА СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ
ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В ДОСУДОВОМУ
СЛІДСТВІ 57**

Уляна Олегівна ЗАЄЦЬ

**ЩОДО СУТНІСНОГО ЗМІСТУ ДОКАЗУВАННЯ У
КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 60**

Валерій Петрович КЛИМЧУК

**ПОНЯТТЯ «НЕДОПУСТИМИЙ ДОКАЗ» У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ 62**

Валерія Олександрівна КОНДРАТЕНКО

**ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У
КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ... 66**

Сергій Григорович КРИМЧУК

**ОСКАРЖЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ КРІЗЬ ПРИЗМУ
СУДОВОЇ ПРАКТИКИ..... 69**

Тетяна Олексіївна КУЗУБОВА ТЕНДЕНЦІЇ АДАПТАЦІЇ ТИМЧАСОВОГО ДОСТУП ДО РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ ДО УМОВ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КАРАНТИНУ	73
Дмитро Георгійович ЛОСЮК РОЛЬ ПРЕЗУМПЦІЇ НЕВИНУВАТОСТІ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОВЕДЕНОСТІ ВИНИ ЯК ЗАСАДИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	76
Олена Василівна МАРТОВИЦЬКА ПРОБЛЕМИ НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	78
Поліна Станіславівна МИГАЛЕНКО, Олена Валеріївна ФЕДОСОВА ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ	83
Андрій Олександрович МУКА ЩОДО ПОРУШЕННЯ ПРИНЦИПУ «РОЗУМНОЇ ПІДОЗРИ» ПІД ЧАС ОБРАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ	86
Віктор Володимирович НАЗАРОВ СУПЕРЕЧЛИВА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	90
Дар'я Олександрівна НЕГУТОРОВА ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ ПОКАЗАНЬ СВІДКА СЛІДЧИМ ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДЖЕРЕЛА ДОКАЗІВ.....	94
Ірина Олексіївна НЕЧАЄВА ПРАВО ЗАХИСНИКА У ЗБИРАННІ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	97
Ірина Олексіївна НЕЧАЄВА Анастасія Романівна ЧИНЧИК ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У ДОКАЗУВАННІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	100
Валерій Дмитрович ПЧОЛКІН ТАКТИЧНІ ОПЕРАЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ.....	103
Наталія Олегівна РАСТОРГУЄВА ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ УЧАСТІ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	107

Віталій Володимирович РОМАНЮК УДОСКОНАЛЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	109
Владлен Владленович СІЛКО КРИМІНАЛІСТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ АРГОТЕРМІЗМІВ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ВИДОБУВАННЮ БУРШТИНУ	112
Дар'я Олександрівна СЕЧАНЦИНА..... ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО ОГЛЯДУ/ОБШУКУ ОСОБИ.....	116 116
В'ячеслав Анатолійович СМІРНОВ АКТУАЛЬНІСТЬ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ ДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	119
Сергій Олександрович СИЧОВ Руслан Вікторович ЄДИН ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПОЛІЦЕЙСКИХ ЗАХОДІВ ПРИ ВИЯВЛЕННІ СЛІДІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ. 122	122
Олена Євгеніївна СОЛОВЙОВА ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ НОВОЇ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ.....	124
Олена Ігорівна ТИТАРЧУК ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ УЧАСТІ ЗАКОННОГО ПРЕДСТАВНИКА І ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНЬОГО	127
Дар'я Вікторівна ТУРЕНКО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ ЯК ПРЕРОГАТИВА СУДУ 133	133
Анастасія Романівна ЧИНЧИК ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ ПІДОЗРЮВАНОВОГО У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО НЕЗАКОННИЙ ОБІГ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ТА ПРЕКУРСОРІВ.....	138
Катерина Володимирівна ШЕВЦОВА ВИЗНАЧЕННЯ ПРОКУРОРОМ ПІДСЛІДНОСТІ В ОСОБЛИВОМУ РЕЖИМІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО, НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ АБО В РАЙОНІ ПРОВЕДЕННЯ ОПЕРАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ СИЛ.....	142
Раміль Єльчин Огли ХАЛІЛОВ ГЕНЕЗИС ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ З ПЕРЕВІРКИ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗЛОЧИН НА ПОЧАТКУ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	144

Дар'я Олександрівна НЕГУТОРОВА,
курсант навчальної групи Ф1-17-301 факультету №1
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства
факультету №1 Харківського національного університету внутрішніх справ І. О. Нечаєва
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8354-7594>

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ ПОКАЗАНЬ СВІДКА СЛІДЧИМ ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДЖЕРЕЛА ДОКАЗІВ

На різних історичних етапах розвитку держави і законодавства проблема формування та використання доказів в кримінальному провадженні традиційно належить до тих, що привертають найбільшу увагу фахівців. В розрізі новітнього кримінального процесуального законодавства України її дослідженню присвячені наукові праці Ю. П. Аленіна, В. П. Гмирка, В. Г. Гончаренка, Ю. М. Грошевого, В.С. Зеленецького, О. В. Капліної, В. О. Коновалової, Л. М. Лобойка, О. Р. Михайленка, В. Т. Нора, А. В. Панової, М. А. Погорецького, В.В. Тютюнника, Л. Д. Удалової, В. Ю. Шепітька, О. Г. Шило, М. Є. Шумили та інших науковців.

Інформація про вчинення кримінального правопорушення або про його відсутність у будь-якому разі має певного носія. Так, відомості про такі події розкриваються з певних речей, документально зафіксованих фактів, зі слів людей, яким відома будь-яка інформація про злочин, що надають можливість відтворити, реконструювати обставини, за яких власне було вчинено кримінальне правопорушення [1, с. 209]. Кримінальне провадження визначається КПК України як «досудове розслідування і судове провадження, процесуальні дії у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність» [2]. У положеннях ст. 65 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) зазначається, що свідком є фізична особа, якій відомі або можуть бути відомі обставини, що підлягають доказуванню під час кримінального провадження і яка викликана для давання показань. [2]. Саме з цього випливає логічність таких вимог, як обов'язок свідка прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду та надавати лише правдиві відомості, щодо вчинення даного злочину. У свою чергу у законі закріплені певні правові гарантії, що регламентують належне виконання вказаних обов'язків свідками – за завідомо неправдиві показання надані слідчому, прокурору чи слідчому судді, або за відмову взагалі надавати інформацію у вигляді показань слідчому, прокурору, слідчому судді ч. 1 ст. 67 КПК України), крім випадків, передбачених КПК України, свідок несе кримінальну відповідальність. З наведених законодавчих положень витікає висновок щодо можливості допиту особи як свідка під час досудового розслідування, так і у процесі судового провадження. Але поряд з висновком виникає й питання про можливість та підстави використання цих показань у якості доказу для прийняття судом рішення у кримінальному провадженні.

Розв'язанню цього питання зокрема присвячені положення КПК України, що надають визначення доказів та їх процесуальних джерел. Як вірно зазначає О. Г. Шило, однією із новел КПК України є положення доказового права, що стосуються закріплення процесуальних джерел доказів, порядку їх формування у кримінальному провадженні, обґрунтування судових рішень лише судовими доказами, тобто тими, які безпосередньо досліджені судом в судовому засіданні за участю сторін судового процесу [3].

Як визначено КПК України, свідок разом із заявником, перекладачем, експертом, спеціалістом, секретарем судового засідання та судовим розпорядником належать до «інших учасників кримінального провадження». Саме ця категорія осіб не має зацікавленості у результатах даної справи (окрім випадків, передбачених КПК України тому інформація, яку вони надають, максимально наближена до правдивої. Тому саме ця особливість правового статусу свідка надає його показанням особливу цінність у розгляді кримінального провадження. Свідок як суб'єкт права характеризується такою рисою, як неупередженість. Слушною є думка С. М. Стахівського, який вважає, що до предмета показань свідка насамперед мають входити відомості про обставини, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, пояснення фактів, доводи, судження та припущення свідка про відомі йому обставини, зокрема, свідка, який має спеціальні знання в певній сфері людської діяльності, оскільки це може сприяти правильній побудові версій, пошуку шляхів виявлення і перевірки нових доказів тощо, а також відомості, що вказують на його причетність до злочину, і відомості, що підтверджують непричетність свідка до діяння, яке розслідується [4, с. 179; 5, с. 52–54].

У зв'язку з цим саме показання свідка виносяться для перевірки на достовірність слідчим, прокурором, слідчим суддею, а згодом відіграють головну роль у прийнятті сторонами кримінального провадження рішення, щодо винності чи не винуватості особи, щодо якої було відкрито кримінальне провадження. Стержнем оцінювання показань свідка є внутрішнє переконання судді, що полягає у його впевненості в тому, що ним надано правильну оцінку всіх пред'явлених перед судом доказів. Як і інші джерела доказів, показання свідка оцінюються за критеріями: допустимість, достовірність та достатність і крім цього – належність та взаємозв'язок. Для повного оцінювання показань свідка потрібно врахувати такі фактори: 1) джерело походження; 2) особа свідка; 3) характер показань свідка; 4) співвідношення показань свідка з іншими джерелами даного провадження з метою виявити суперечності або узгодженості між ними. [6, с. 201]. Для оцінювання достовірності показань свідка передбачено застосування кількох методів: 1) оцінювання загальної правдоподібності показань свідка; 2) врахування можливості свідка правильно сприймати обставини вчинення злочину; 3) перевірка взаємопов'язаності всіх частин показань; 4) перевірка відповідності показань свідка іншим джерелам доказів; 5) особисте спостереження за поведінкою свідка з метою виявлення ознак надання неправдивих показань [7, с. 106].

Теорією і практикою кримінального процесу вироблені вимоги, яким має відповідати в плані обґрунтованості внутрішнє переконання як результат оцінки доказів. Воно має ґрунтуватися на: 1) доказах, зібраних в установленому законом порядку; 2) доказах, перевірених і розглянутих в установленому законом порядку; 3) розгляді кожного із доказів окремо і всіх у сукупності; 4) всебічному, повному і неупередженому (об'єктивному) розгляді матеріалів кримінального провадження; 5) наявних доказах так, щоб становити єдино можливий висновок із матеріалів кримінального провадження.

З усього вищезазначеного можна виявити, які процесуальні особливості виокремлюють саме показання свідків з інших джерел доказів. Суб'єкт давання показань, який стосується учасників, що відіграють допоміжну роль у здійсненні кримінальної процесуальної діяльності, а отже, не повинен бути зацікавленим у результатах провадження. Також щодо суб'єкта надання показань свідка не встановлено законом вікових обмежень. Саме всі ці особливості вказують на те, що показання свідка відіграють велике значення у розкритті і розслідуванні конкретного кримінального провадження. Підняті питання не є остаточними і підлягають окремому дослідженню, або науковому вивченню. Пропоную учасникам цього наукового заходу взяти участь в обговоренні піднятих питань та наданих пропозицій.

Список використаних джерел:

1. Задерейко С. Ю. Поняття та властивості показань свідка як джерела доказів. Правове регулювання економіки : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана», навч.-наук. ін-т «Юридич. ін-т» ; редкол.: А. М. Колодій (голов. ред.) та ін. Київ : КНЕУ, 2018. № 17. С. 209–217.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: станом на 02 березня 2020 року. Харків : Право. 2020. 422 с.
3. Шило О. Г. Загальна характеристика показань як процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1 URL: http://vkslaw.knu.ua/images/verstka/1_2015_Shilo.pdf.
4. Стахівський С. М. Теорія і практика кримінального процесуального доказування : монографія. Київ : Терно-граф, 2005. 272 с.
5. Стахівський С. М. Показання свідка як джерело доказів у кримінальному процесі : навч. посібник. К. : Олан, 2001. 96 с.
6. Лушпійко В. Оцінка показань свідка судом у кримінальному процесі України. *Національний юридичний журнал: теорія і практика*. 2017. № 2 (24). С. 200–202.
7. Лозинська Ю. І. Засоби з'ясування достовірності показань свідка у кримінальному провадженні. *Університетські наукові записки*. 2018. № 1. С. 101–112.

Наукове видання

**НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ**

**Збірник матеріалів науково-практичного семінару
(м. Харків, 10 березня 2020 р.)**

**Серія («Бібліотека слідчого і детектива:
проблеми кримінального процесу»)**

Підписано до друку 12.03.2020. Формат 60×841/16. Друк цифровий.
Гарнітура TimesNewRoman. 8,6 ум. друк. арк.
Наклад 300 пр. Зам. № 21

Видавець: ФОП Панов А.М.
Свідоцтво серії ДК № 4847 від 06.02.2015 р.
м. Харків, вул. Жон Мироносиць, 10, оф. 6,
тел. +38(057)714-06-74, +38(050)976-32-87
copy@vlavke.com